

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

וידבר ה' אל משה לאמור כו' כי תבואו כו' ושבתה הארץ שבת לה', והוא שהבטיח הש"י לישראל כשיבואו לארץ ישראל יהי לבם בניחא כי ארץ מורה על הלב, וזה ושבתה, הארץ שיהי לבם בניחא: ספר מי השילוח - פרשת בהר

ושבתה הארץ שבת לה', ענין שמיטה הוא אות לישראל כי לה' הארץ ומלואה וכמו דאית' בזה"ק שיש אתון רברבין ואתון זעירין, אתון זעירין הוא שבת כי שבת הוא אות לישראל כי הש"י הוא הפועל כל דבר ומפעולות אדם לא יעשה שום דבר, ואתון רברבין הוא שמיטה כי כאשר יעברו שבע שנים יכרח להיות שנה שלימה שיתראה בה כי לה' הארץ, ואין לשום אדם כח פעולה רק לה' לבדו: ספר מי השילוח - פרשת בהר

בתורת כהנים ברש"י מה ענין שמיטה להר סיני מה שמיטה נאמרו פרטותי כו' יתכן לומר על דרך הרמז הר סיני ענוה ושפלות כמו שאמרו על משה קבל תורה מסיני, ושמיטה ידוע כי ענינו על זה להראות שהכל לה' הארץ ומלואה ולזה בא ללמוד על כל המצות שתלוין בהר סיני שעל ידי בחינה זאת יכולין לקיים כל המצות בפרטותי כו': שפת אמת ליקוטים - פרשת בהר

איתא במדרש. כי ימוך אחיך ומטה יזו עמך. הה"ד אשרי משכיל אל דל כו'. ומדבר מיצה"ר וכו'. עוד איתא במדרש. נותן לדל אין כתיב כאן אלא משכיל הוי מסתכל איך לזכות בו: ע"כ

כי ימוך אחיך. פי' כי יהיה אחיך בירדה ותרצה להעלותו. ומטה יזו עמך. ר"ל תראה שתהא שוה עמו שיהיה בשוה עמך ואתה עמו. וזה נקרא ירדת המוחין וכפי שאומרים בשם הצדיק הק' רש"ק ז"ל כשרוצים להעלות אדם מרפש וטיט. אזי צריך לירד בעצמו לתוך הרפש עד מדריגתו

וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית וכו' וצויתני את ברכתי וגו'. סיפר הרב"צ אוסטרואווער זצ"ל ששמע מהגה"ק מרן החי' הר"מ זצוקללה"ה שאמר בשם הגה"ק הרבי ר' זושא זצוקללה"ה לפרש פסוק זה, שבאמת אם לא יאמרו כן הי' תבואה הרבה ושובע בעולם בשנה הז' גם בלי שום ציווי מאת ד' ית' על הברכה, אולם אם תאמרו מה נאכל וכו' אזי בהכרח לצוות את ברכתי וכו'. וסיים הגה"ק מרן בעל החי' הר"מ זצוקללה"ה בזה"ל הנה העולם אומרים על הרבי ר' זצ"ל שלא הי' למדן, ובאמת לא כן הוא מוכח מדברי תורה הזה, שמשמע ומוכח מתורה הזה שהי' גאון, עכלה"ק: ספר שיח שרפי קודש

ולא תונו איש את עמיתו. פ"א בא הה"ק הר"ר בונם זצללה"ה בפרשיסחא ז"ע לביהמ"ד ושאל להחסידים שיאמרו לו מהו א חסיד, וענה אחד מהחסידים, חסיד הוא לפנים משורת הדין, ואמר, על זה כוונתי, כתוב בתורה לא תונו איש את עמיתו זהו הדין. ולפנים משורת הדין הוא שלא יאנה את עצמו, והבן: ספר שיח שרפי קודש

אם בחקותי תלכו. במדרש (ויק"ר פל"ה) הה"ד חשבתי דרכי ואשיבה רגלי וכו' בכל יום ויום הייתי מחשב ואומר למקום פלוני אני הולך וכו' והיו רגלי מביאות אותי לביהכנ"ס וכו'. אמר הרב"צ אוסטרואווער זצ"ל ששמע ממרן הגה"ק החי' הר"מ זצללה"ה שביאר דברי המדרש דהיינו שבכל יום עלה במחשבתו לעשות מצות ביחידות או ללמוד בפ"ע, והי' רגליו מביאות אותו לבתי כנסיות היינו ברבים, עכלה"ק: ספר שיח שרפי קודש

פעם שאל א' את חבירו איזה יום של ספירת העומר הוא. ולא רצה להשיבו כמבואר בשו"ע. וגם את מידה של הספירה לא רצה לומר יסוד שביסוד, לכן הפך דבריו ואמר שייגיץ שבשייגיץ!

של חבירו ובה החזקת בו תחזק אותו. הה"ד אשרי משכיל אל דל שמכניס השכל לתוך הדל כמ"ש משכיל על דבר ימצא טוב. ר"ל המשכיל בא על הדבר האיך להמציא הטוב:

נותן אין כתיב כאן אלא משכיל. שמכניס השכל לתוך הדל כדי לקבל הטוב כמ"ש ומחברי יותר מהם ומתלמידי יותר מכולם. כי גם בחברים טוב שהם מקבלים זה מזה כמ"ש וקרא זה אל זה. ותרגומו ומקבלין דין מן דין. רק מתלמידים יותר טוב. כמו שאמרנו כי יש שם משפיע ומקבל שזהו השלימות. וכך היתה עיקר השלימות כוונת בריאת העולם שברא הקב"ה כל העולמות שיקבלו זה מזה. כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם. לבד הקב"ה בעצמו אינו מקבל משום בריה והוא נותן חיות בכל העולמות. וחוש ממנו יתברך הכל מקבלים זה מזה. ויש מקבל מזה ומשפיע לזה וכיון שזהו תכלית השלימות ע"כ מתלמידי יותר מכולם: ספר בית אהרן

ואיש כי לא יהי לו גואל והשיגה כו' ומצא כדי כו' ואם לא כו', משמעות הלשון כי זה וודאי אם אין לו גואל בודאי בכוחו להשיג בעצמו שיגאל ואחר כך נאמר אם לא מצאה וזהו כמו שאמרו חז"ל הכל בחזקת סומין עד שהקב"ה מאיר עיניהם כו' ועל כל זה אף שמצד עוונותיו גורם חושך שאין יכול למצוא להשיג לגאול עצמו נתנה לו מקום ביובל והוא תשובה שברגעא חדא כו' ונקראת דרור וחירות כדרך אמרם מה יובל מדיר ב' דירא ומוביל סחורה כו'. פירוש זה ענין תשובה מרחוק ה' נראה לי וזה לשון סוחר ממרחק תביא לחמה כו' ועל ידי זה הוא בן חורין שהרי כבר תיקן גם באותו מקום ואותה אשה כו' וכמו שכתבתי במקום אחר באורך: שפת אמת - ליקוטים - פרשת בהר

על התורה ועל העבודה

ואח"כ ועץ השדה יתן פריו. עץ הוא עץ חיים למחזיקים בה שמקבל החיות מן ראשית המחשבה. ע"כ נאמר העץ קודם ליתן כדי להסמיק יבולה לעץ השדה ומידרש נמי הכי יבולה ועץ השדה שניהם יתנו פרים. יתן פריו. פריו נקרא מה שלזה העולם: ספר בית אהרן

עוד אמר. אם בחוקותי תלכו כו'. עם כל החוקים צריך האדם להתהלך. כי יש עולם שנה נפש וכל אדם יש לו עת וזמן על העולם כי כל העולם והזמן והנפשות כולם נבראו בשביל האדם וצריך האדם עם כל הדברים שילך תמיד בהם: ספר בית אהרן

ואכלתם יטן נושן, ישן היינו במקום שהאדם יתחיל להתיאש מהמעשה. ונושן הוא מעשה שכבר מיאש אצלו והבטיח הקב"ה שעוד יגיע לאדם הנאה מאלו המעשים, כי הש"י ירפא ויתן אותם לטובה, והוא ע"י שהאדם מקבל על עצמו שיכלכל כל דבריו במשפט מעתה שלא יעבור רצון הש"י, וישן מפני חדש תוציאו, היינו שמכאן ולהבא תכלכל דבריו במשפט נגד הש"י ולא תבטיח בהקב"ה שימחול לך כמאמר המדרש אל יפתך יצרך הרע, חטא, והש"י ימחול לך רק עשה על דברך בחשבון, כמו שנתבאר על פסו' ביום השבת ביום השבת יערכנו בפ' אמר אל הכהנים: ספר מי השילוח

וזכרתי את בריתי יעקוב. ברש"י שיעקב נטל אות ווא"ו משמו של אליהו ז"ל ערבון שיבא ויבשר גאולת בניו. וכי בלי משכון ח"ו לא הי' מקיים הבטחתו, משמע שהכוונה במקום שיש ח"ו ישראל מקולקלן שיהי' קשה לאליהו ז"ל הריח רע, כדאיתא במדרשות כשהקב"ה אמר לאליהו ז"ל שיהי' מלאך הברית ויבא על כל ברית מילה אמר שקשה לו לכונו כשיהי' שם ח"ו בני עוונות, והבטיח לו הקב"ה שימחול לכל המתאספים להברית מילה, ושם זכות מצוה הגדולה מברית קודש מסייע למחול, מה שאין כן בעת שיבא לבשר: ספר שפתי צדיק

בחודש השלישי

ביום הזה וגו' ביום ההוא אין כתיב כאן אלא ביום הזה שבכל יום כו'. שבדור דיעה ההוא היה הדבר בהתגלות ובקולות וברקים אבל באמת בכל עת ובכל דור יש קבלת התורה: ויסעו מרפידים. מרפיו ידים. ידים אלו המדות. ואמר בשם הצדיק הק' מו"ה ברוך נב"מ ז"ע. לא תגע בו יד שום מדה לא תגע בו בהר סיני. ובגמר דבריו אמר. כי כמה הכנות יש לקבלת התורה. ימי הספירה שהם כולם הכנה לקבלת התורה שהוא השלימות והחודש סיון מר"ח ואילך:

ואמר שכל בר ישראל יכול להשיג חיות הש"ת אפילו הקטן שבקטנים והפחות שבפחותים והשפל שבשפלים יוכל להשיג חיות הש"ת. ועבירה היא בידיו שאנו ישינים בתרדמת הזמן. כי בשעה אחת יכולים להשיג עוה"ב שלימה. (בשעה א') ומכמה שעות שהש"ת נותן להאדם שיחיה בעולם כמה עוה"ב יכולים להשיג: **ויתצבו בתחתית ההר.** פי' כל בר ישראל צריך להתיצב על מקומו ולא יעלה במעלות יתירות. ובעת קבלת התורה היה ג"כ כך ודיבר הרבה בזה. ואח"כ אמר ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה. וכי זה נאה לו לאדם שמהלך בין עומדים. אלא הפי' הוא כך. כשאדם עומד במקומו ולא יותר גבוה אז יכול להלך יותר ויותר:

עוד אמר. שצריך להכין עצמו היטיב לקבלת התורה בפרט בעת שרוצין לעקור כו' וד"ל. והכל יכולין לקבל התורה יהיה מי שיחיה אפילו בבחינה תחתונה יכול לקבל. ובעת קבלת התורה היו ישראל ג"כ במדרגה תחתונה. וזהו ויתייצבו בתחתית ההר. ועי"ז היה יכולים לקבל. אבל לא כשמגביה עצמו קצת. ועוד כשויתייצבו בתחתית. היו בהר:

ויהי קול השופר הולך וחזק מאד. מא"ד. הוא אד"ם כי באמת הקולות וברקים אינו דבר חידוש לפניו יתברך רק הוא לימוד להאדם. כי קבה"ת היא נצחית בכל עת ובכל זמן שצריך האדם לעורר הקול והדיבור בתורה:

משה ידבר. ל' עתיד. כי עתיד הוא משה רבינו לדבר בכל דור ודור עם כאו"א הבא לטהר ולקבל התורה עליו כי התפשטותא דמשה בכל דור ודור. והאלקים יענו בקול. להכניס ולייחד הקול בהדיבור: ספר בית אהרן - לר"ח סיון

אין הגליון מונה כראוי וכדבעי - א גוטינן שב"ק

ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחוות עלי,' משכית היינו שהאדם יעזוב דעתו ושכלו, ולכל דבר ה' ימסור את נפשו, וזה נאסר כמו דאיתא בגמ' ע"ז אע"פ שהיתה חביבה עלי בימי האבות כו', ואין צריך האדם למסור את נפשו רק על הג' דברים, ורק בב"ה שם יוכל האדם לעזוב כל דעתו נגד הש"י: ספר מי השילוח

אם בחקותי תלכו, איתא במדרש ראשית חכמה יראת ה' וכתוב עקב ענוה יראת ה' מה שעשתה החכמה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב לסלותה, הענין בזה כי אף שעל פי דרך הטבע יוכל האדם ג"כ להתבונן שיש בורא ומנהיג ע"פי הסתכלותו בכוונות כל הנבראים וזהו בהתחלת שאדם מקרב עצמו לד"ת החכמה הזאת נקראת אצלו יראה כי מאחר שיודע שיש בורא ומנהיג צריך לשמוע בקולו ולירא מפניו, אך אחר שהגיע האדם למדות ענוה יכיר זאת כהרף עין ולא יצטרך להשכיל ולהחכים על זה כי יהי' דבר פשוט אצלו, וזה אם בחקותי תלכו שיהי' חקותי נחקק בלבותיכם: ספר מי השילוח

אם בחקותי תלכו, היינו כל זמן שלא נחקק ונקבע בלב האדם קדושת הש"י נקרא עומד כי צריך לצמצם עצמו בכל ענינו ושלא להתפשט רצונו כי שב ואל תעשה עדיף, וכאשר יפנה האדם לד"ת עד שיחקקו בלבו ויקבעו בו, אז יוכל האדם להתפשט ולילך בכל ענינים שירצה כי ה' עמו, וכדאיתא במדרש וכי יש יהודי אכסנאי, וכדאיתא כיון דעל פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו, כסותר ע"מ לבנות במקומו דמי: ספר מי השילוח

ונתנה הארץ יבול"ה ועץ השדה יתן פריו. כי בתחלה צ"ל אתערותא דלתתא. ונתנה הארץ יבולה. מקודם צריכין ליתן מזה העולם ההובלה שלה. יבולה מה שאתה מוביל לה.

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאטוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - email - CHIZUK@PM.ME
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #868

הרב ש.י. חיים קניבסקי שיכון חזון איש, בני ברק
בס"ד יום ב' כ"א אייר ל"ו למטמונים תשפ"א
ישיבת קמיה אממ"ר מן שליט"א בשב"ק אחרי האסון הכבד שפקד אותנו בל"ג בעומר במירון ואמרתו כולם שואלים ובקשוני לשאול על מה עשה ה' ככה לנו ומה יש לתקן לעצור מדת הדין הנוראה, והשיב זה גזירת שמים ואין איתנו יודע חשבונות שמים, ושאלתי במה לתקן והשיב להתחזק בתורה ובהתמדת התורה, וחזר ע"ז כמה פעמים, ונשים שיתחזקו בצניעות, אחרי כמה נגיעים אמר שלא מקפידים בהלכות נטילת ידים לסעודה בכל פרטיה ודקדוקיה, ושצריך להתחזק בכוונה בברכות להרגיש קרבת אלקים עכ"ד הקדושים, (ע"י טור או"ח סי' מ"ו שדוד המלך תקן מאה ברכות לפי שהיו מתים מאה נפשות בכל יום, וע"י ז"ח רות דף ק"ב ב' במעלת נט"י לסעודה), ובידך ומתפלל מי שאמר לעולמי די יאמר למלאך המשחית הרף, ולא ישמע שוד ושבר בארצנו, הכו"ח יצחק שאול בן מרן הגאון הגר"ח קניבסקי שליט"א הדברים נכונים חיים קניבסקי